

การใช้คำว่า

ตาย

ตามระดับของภาษาไทย

สวรรณคต

(สะ-หวัน-คต)

ใช้แก่

พระมหากษัตริย์
สมเด็จพระราชินี
สมเด็จพระราชชนนี
สมเด็จพระยุพราช
พระบรมราชวงศ์ที่ทรงได้รับ
พระราชทานฉัตร ๗ ชั้น

นพปฎลมหาเศวตฉัตร
(ฉัตร 9 ชั้น) สำหรับพระเจ้า
แผ่นดินเท่านั้น

ทิวังคต

(ทิ-วง-คต)

ใช้แก่

พระยุพราช หรือ
เจ้าฟ้าซึ่งได้รับการเฉลิมพระยศพิเศษ

พระยุพราช หมายถึง รัชทายาทที่พระมหากษัตริย์ทรง
พระราชทานยุพราชภิเษกขึ้นเป็นพระยุพราช
เทียบเท่า ตำแหน่งพระมหาอุปราช หรือ
กรมพระราชวังบวรสถานมงคล (วังหน้า)
ในอดีต ซึ่งตำแหน่งนี้ถูกยกเลิกตั้งแต่สมัย ร. 5

กรมพระราชวังบวรวิไชยชาญ
(วังหน้าพระองค์สุดท้าย)

สัณพระชนม์

(สัณ-พระ-ชน)

ใช้แก่

เจ้าฟ้า

พระองค์เจ้า

สมเด็จพระสังฆราชเจ้า

สมเด็จพระสังฆราช

สมเด็จพระญาณสังวร

สมเด็จพระสังฆราชเจ้า (องค์ที่ 19)

สัณพระชนม์เมื่อ

24 ตุลาคม 2556

สิ้นชีพิตักษัย

(สิ้น-ชี-พิ-ตัก-ไส)

ใช้แก่

หม่อมเจ้า

หม่อมเจ้า คือ คำนำหน้านามโอรส ธิดา
ในพระองค์เจ้าชั้นพระบรมวงศ์

หม่อมเจ้าเวียงวัฒนา ชยางกูร

สิ้นชีพิตักษัย

เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2564

ถึงแก่พิราลัย

(ถึง-แก่-พิ-รา-ไล)

ใช้แก่

เจ้าประเทศราช
สมเด็จพระยา
ผู้ปกครองนคร

เจ้ามหาพรหมสุรธาดา ถึงแก่
พิราลัยในวันที่ 17 สิงหาคม 2474
เจ้าผู้ครองนครองค์สุดท้าย
ของ “นครน่าน”

ถึงแก่ อสัญกรรม

(ถึง-แก่-อะ-สัน-ยะ-กำ)

ใช้แก่

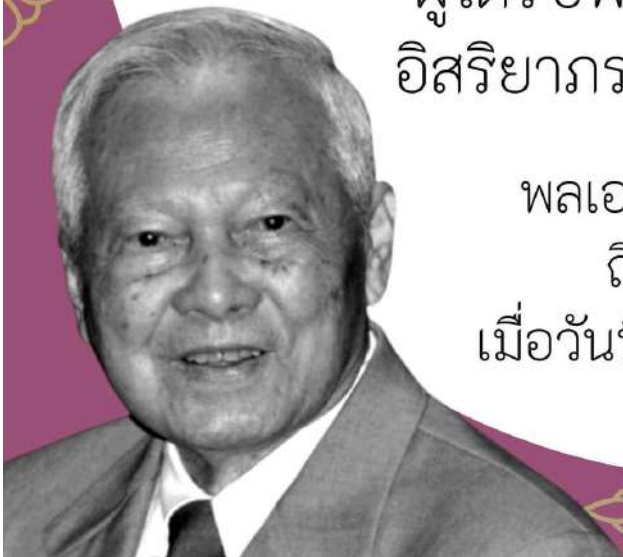
เจ้าพระยา

ประธานองคมนตรี องคมนตรี
นายกรัฐมนตรี ประธานสภา
ผู้ได้รับพระราชทานเครื่องราช
อิสริยาภรณ์ชั้นปฐมจุลจอมเกล้า

พลเอกเปรม ติณสูลานนท์

ถึงแก่อสัญกรรม

เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2562

ถึงแก่อนิจกรรม

(ถึง-แก่-อะ-นิด-จะ-กำ)

ใช้แก่

พระยา รัฐมนตรี
ผู้ตายที่ได้รับพระราชทานเครื่องราช
อิสริยาภรณ์ตั้งแต่ชั้นประถมาภรณ์มงกุฎไทย
ขึ้นไป ทุตียจุลจอมเกล้า
หรือทุตียจุลจอมเกล้าวิเศษ

บรรหาร ศิลปอาชา
อดีตนายกรัฐมนตรีไทย ถึงแก่อนิจกรรม
เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2559

มรณภาพ

(มอ-ระ-นะ-พาบ)

ใช้แก่

ภิกษุ สามเณร

หลวงพ่อดูณ ปริสุทโธ มรณภาพ
เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม
พ.ศ. 2558

ถึงแก่กรรม

(ถึง-แก่-กำ)

เสียชีวิต

(เสียชีวิต)

ใช้แก่

บุคคลทั่วไป

ถวายรักและอาลัยยิ่ง

ตาย

(ตาย)

ใช้แก่

สัตว์ทั่วไป

หรือ คำว่า ตาย ใช้แก่
บุคคลในภาษาพูด

ลัม
(ลัม)

ใช้แก่

สัตว์พาหนะที่มีรูปร่างใหญ่
เช่น วัว ช้าง

